

Mál nr. 96/2024**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila: (V1) og (V2).****Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).****Sönnun.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 8. apríl 2024 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V1 dags. 17. apríl 2024 ásamt fylgiskjali.
3. Bréf V2 dags. 12. júní 2024.
4. Tölvupóstur M dags. 9. ágúst 2024.

Málsatvik.

Samkvæmt fyrirbyggjandi tjónstilkynningu eiganda A til V1, dags. 29. desember 2023, varð hinn 23. desember sama ár, tjón á bifreiðinni A sem er í eigu eiginkonu M. Atvik hafi verið þau að A hafi verið lagt í bifreiðastæði og þegar M hafi komið að sækja A hafi B verið lagt í stöðureit við hlið hennar og greinilegt tjón verið á A. Hafi framhurð B greinilega rekist utan í A og valdið skemmdum á henni. M lagði þá fram ljósmyndir af vettvangi.

Ökumaður B neitaði að hafa valdið tjóninu og í kjölfarið óskaði V2 eftir því að Aðstoð og öryggi framkvæmdi samanburð á bifreiðunum. Liggur skýrsla þess fyrirtækis, dags. 30. janúar 2024, fyrir nefndinni. Kemur þar m.a. fram að eigandi A hafi ekki átt þess kost að koma með bifreiðina til skoðunar í Reykjanesbæ, þar sem B hafi verið staðsett, og hafi bifreiðarnar því verið skoðaðar sín í hvoru lagi. Niðurstaða skýrsluritara var sú að þar sem hæð og fjölda ákoma á hurðarbrún B annars vegar og á vinstri afturhurð A hins vegar, hafi ekki borið saman verði ekki sagt með vissu að bílstjóraturð B hafi rekist á vinstri afturhurð A. Á grundvelli þessa hafnaði V2 bótageiðslu úr ábyrgðartryggingu B enda væri ósannað að tjón á A væri að rekja til notkunar B.

Í málskoti og öðrum málgögnum kemur fram að M geri athugasemdir við fyrrgreinda skýrslu svo og viðbrögð V2. Hann telur skýrsluna gallaða þar önnur bifreiðanna hafi verið skoðuð innandyrá á sléttu undirlagi, en hin á kafi í snjó, og gefi því augaleið að allar samanburðarmælingar sem gerðar séu við slíkar aðstæður séu marklausar. Þá hafi bifreiðastæðið, þ.e. tjónsvettvangur, einnig verið þakið ís, sem skekki einnig eftirfarandi hæðarmælingar. M gerir þá einnig athugasemdir við þá tilhögun að hann hafi verið beðinn að koma með bifreiðina A til Reykjanesbæjar til skoðunar og veltir fyrir sér af hverju ekki hafi verið farið fram á komið yrði með B til Reykjavíkur. Þá vísar M til ljósmynda sem hann hafi tekið á vettvangi, en þar megi m.a. sjá rauðan lit í skemmdum á A, en B sé einmitt rauð.

Í bréfi V1, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, til nefndarinnar er tekið undir athugasemdir M. Þannig hafi ósamræmi í undirlagi bifreiðanna við skoðun þeirra getað valdið skekkju í mælingum. Þá er vísað til þess að rautt litasmit sjáist greinilega á A. Telji V1 því að M hafi fært nægilegar sönnur á að tjón á A verði rakið til notkunar B og sé bótaskylda því fyrir hendi.

Í bréfi V2, sem var vátryggjandi B á tjónsdegi, til nefndarinnar er vísað til þess að ökumaður B hafi hafnað því að hafa valdið umræddu tjóni. Þá hafi skýrsluritari Aðstoðar og öryggis ekki getað sagt með vissu að tjón hafi atvikast með þeim hætti sem M lýsi. Á grundvelli þessa hafni V2 því að skemmdir á A verði raktar til notkunar B.

Álit.

Hvað varðar hugsanlega bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu B hjá V2 lýtur ágreiningur aðila að því hvort sýnt sé að tjón á A megi rekja til notkunar B en sönnunarbyrði þess hvílir á M. Fyrirbyggjandi eru ljósmyndir M af vettvangi sem sýna að A og B er lagt hlið við hlið í stæði. Þá liggja fyrir ljósmyndir sem sýna tvær ákomur á hægri afturhurð A. Á efri ákomunni má sjá rautt litasmit. Þá liggja fyrir ljósmyndir frá M sem sýna að því er virðist tvær lakk sprungur á brún vinstri framhurðar B. Þar er ökumaður B umrætt sinn neitaði að hafa valdið tjóninu fór fram sérstök skoðun á tjóni á bifreiðunum svo sem framan er rakið. Kemur fram í fyrirbyggjandi skýrslu vegna hennar að aðeins eitt tjón hafi sést á hurðarbrún vinstri framhurðar B. Það tjón hafi verið í um 98 sentimetra hæð, en ákomur á A hafi verið í 85 og 101 sentimetra hæð. Taka má undir með M varðandi það að

mismunandi aðstæður við skoðun á bifreiðunum kunni að hafa valdið skekkju í mælingum. Hins vegar verður ekki litið fram hjá því að niðurstaða umræddrar skýrslu er sú að ekki sé sýnt fram á að tjón á A megi rekja til notkunar B. Verður M, í ljósi þeirrar sönnunarbyrði sem á honum hvílir, að bera hallann af því. Er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

Eigandi A, á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu B, hjá V2.

Reykjavík, 27. ágúst 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir